

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Osijeku
Osijek, Zagrebačka 2

9 P-105/2021-52

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Osijeku po sucu pojedincu Jadranki Pajur Vranješ, u pravnoj stvari tužitelja Schenker d.o.o., OIB: 51003352330, Zagreb, Ulica Franje Lučića 32, kojega zastupa punomoćnik Tonči Ravlić, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Ravlić & Šurjak d.o.o. Zagreb, Boškovićeve ulica 23, protiv tuženika Servo d.o.o., OIB: 17598791457, Uglješ, Baranjska 148, kojega zastupa punomoćnik Mario Pavičić, odvjetnik u Našicama, Kralja Zvonimira 4A, nakon glavne i javne rasprave zaključene 12. lipnja 2023. u nazočnosti punomoćnika stranaka, na ročištu za objavu sudske odluke održanom 20. srpnja 2023.

p r e s u d i o j e

I Nalaže se tuženiku Servo d.o.o., OIB: 17598791457, Uglješ, Baranjska 148, da tužitelju Schenker d.o.o., OIB: 51003352330, Zagreb, Ulica Franje Lučića 32, isplati iznos od 27.743,66 EUR / 209.034,64 kn, zajedno s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućim od 28. travnja 2020. do 31. prosinca 2022. po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećano za pet postotnih poena, a od 1. siječnja 2023. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, sve u roku 8 dana.

II. Tuženik je dužan tužitelju nadoknaditi parnični trošak 33.707,06 EUR / 253.965,84 kn u roku od 8 dana.

III. Zahtjev tužitelja za naknadu parničnog troška u iznosu od 124,41 EUR / 937,50 kn, odbija se kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Kako je tužitelj ustao sa tužbom radi naknade štete protiv I. tuženika Nenada Trivunovića, vl. obrta "Ogi" obrt za transport, sa sjedištem u Uglješ, Bosutska 7, II. tuženika SERVO d.o.o. sa sjedištem u Uglješ i III. tuženika Pro Libero d.o.o., sa sjedištem u Josipovcu. U ovoj pravnoj stvari u odnosu na I. tuženika sud je donio presudu na temelju priznanja 12. lipnja 2023. Kako je nad III. tuženikom bio otvoren stečajni postupak tijekom postupka sud je 6. lipnja 2020. rješenjem prekinuo postupak u odnosu na istoga, a Rješenjem od 12. srpnja 2023. nastavio postupak pod točkom 1, a u točki 2 prekinuo postupak jer je III. tuženik brisan iz sudskog registra Rješenjem ovog suda posl. br. Tt-22/5090-2 od 30. lipnja 2022.

2. U tužbi tužitelj navodi da je u rujnu 2019. ugovorena isporuka robe (bakrenih cijevi ukupne količine BTTO: 59.685 kg., NTTO: 60.291 kg ukupne vrijednosti 351.856,00 EUR) između pošiljatelja Fabrika bakarnih cevi A.D. Majdanpek iz Srbije, Majdanpek, Industrijska zona BB i primatelja The Lawton Company Limited iz Velike Britanije, Torrigton avenue, Coventry, West Midlands, CV4 9AB i Brico Logistic iz Francuske, Part Industriel de la Plaine de L'Ain 100, Alle du Mont Bron, 01150 Saint Vulbas.

2. Pošiljatelj je za transport navedenih cijevi angažirao vozara - društvo Delamode Balkans d.o.o. iz Srbije, Bulevar oslobođenja 113, Voždovac, Beograd, a ono je angažiralo podvozara Grapos – Mont Logistik iz Srbije, Prvomajski bulevar 23a, Sombor. Potonji je podvozar za transport robe dalje angažirao I. tuženika a I. tuženik dalje II. i III. tuženika.

3. Postupak provoza Unije, sukladno odredbama Uredbe (EU) br. 952/2013. od 9. listopada 2013. po Carinskom zakoniku Unije (Sl. list EU L 269) primjenjuje se na kretanje robe koja nije roba Unije između dviju točaka u Uniji. Postupak provoza Unije, u kojemu tužitelj pruža uslugu carinskog zastupanja započinje u otpremnom carinskom uredu i završava kada se roba i dokumenti prenesu odredišnom carinskom uredu na razduženje u skladu s odredbama o provožu. U svrhu omogućavanja pružanja usluge provoza tužitelj je, kao obveznik postupka, dao jamstvo za pokriće iznosa moguće carinskog duga, na način da je od Raiffeisenbank Austrija d.d. položio bankovnu garanciju od 7. ožujka 2019. i položio ju u Carinskoj upravi – Središnjem uredu, a od strane Jamstvenog ureda Carinske uprave je odobrena obveza jamca dana 8. ožujka 2019 i evidentirana u Informacijskom sustavu Carinske uprave pod brojem 11002/2019/0061/T3/1, GRN: 19HR0110020000619.

4. Dana 28. rujna 2019. u poslovnici tužitelja na graničnom prijelazu Batina, došao je vozač tuženika Dragan Gavrić iz Ugljessa, Baranjska 148, sa namjerom da napravi provoznu prijavu (T1 dokument) od mjesta ulaska u EU, granični prijelaz Batina (HR070378) do mjesta rascarinjenja u EU, Nickelsdorf Austria (AT320300). Za potrebe izrade proвозne prijave vozač tuženika je kod sebe imao prateće dokumente – robni račun br. SS724 od 27. rujna i CMR broj T 009563 od 27. rujna, na kojem teretnom listu je bilo naznačeno da je mjesto isporuke robe Francuska i koji teretni list su pošiljatelj robe i prijevoznik ovjerali svojim pečatima i potpisima. Sukladno

zahtjevu i priloženim dokumentima, tužitelj je izradio T1 deklaraciju broj 19HR070378T0051258, te je za izvršenu uslugu tuženiku izdao račun broj 1770/05/7 od 28. rujna 2019.

5. Vozač tuženika je nakon izrade potpisao tužiteljevu dispoziciju za prijevozni postupak te se uputio predati dokumente upravnom carinskom uredu. Carinski djelatnik je izvršio promjenu i kako je proвозna deklaracija sadržavala sve potrebne podatke i bila je u skladu sa specifikacijama sustava koji automatski kodira i potvrđuje podatke, a budući da nisu uočene nikakve nedosljednosti između priloženih dokumenata (robni račun i CMR), i izrađenog T1 dokumenta, a tužitelja kao obveznik provoza ima pohranjeno jamstvo, roba je puštena u proвозni postupak. Za vrijednost robe koju je tuženik predložio tužitelj je jamčio sa opterećenjem u ime mogućeg carinskog duga.

6. Roba se sukladno odredbama o prijevozu, u proвозnom postupku od opreme do odredišne ispostave prevozi ekonomski opravdanim putem. Proвозnom deklaracijom tuženik je preuzeo obvezu robu prevesti do odredišne carinarnice, kako je to označeno u T1 deklaraciji u rubrici S13, preko Hrvatske, proвозom kroz Mađarsku te zaključno robu rascariniti u Austriji (HR/HU/AT).

7. Propisani plan puta može se promijeniti tijekom postupka provoza. Ako postoji promjena plana puta, prijevoznik je obavezan upisati potrebne podatke u prateću proвозnu ispravu (dalje u tekstu PPI) i predložiti ih nadležnoj carinarnici na čijem se području nalazi prijevozno sredstvo. Nadležna carinarnica tada odlučuje hoće li se postupak provoza nastaviti, poduzima sve nužne mjere i potvrđuje PPI u polju G.

8. Nakon što je roba puštena u proвозni postupak prema spoznaji proizvođača /pošiljatelja društva kome je povjerena organizacija prijevoza, Delamode Balkans d.o.o., vozač tuženika se nije držao upute s CMR-a i ne izvršava proвоз prema odredišnoj carinarnici u EU, Nickelsdorf, Austria (AT320300), niti odvozi na istovarno mjesto označeno na CMR-u nego robu istovara u poslovnicu društva AM Metal s.v.o. iz Slovačke, Turen 733, SK 90301 Turen, bez da je prije toga javio u odredišnu carinarnicu po proвозnom dokumentu. Za tu potrebu, društvo GRAPOS - Mont Logistik ispostavlja mu navodno novi CMR s novim podacima u odnosu na original i ovjerava ga svojim pečatom.

9. Zbog opisanog postupanja podnositelj posla u organizaciji prijevoza, društvo DELAMODE Balkans d.o.o. dana 3. listopada 2019. podnosi kaznenu prijavu Drugom javnom tužilaštvu u Beogradu protiv Nenada Trivunovića, vl. obrta "Ogi", tvrtke Servo d.o.o. iz Uglješa i njegovog vozača, protiv ovdje tuženika i tvrtke Pro Libero d.o.o. zbog osnovane sumnje na počinjenje kaznenog djela utaje iz čl. 207. Krivičnog zakona Republike Srbije.

10. Ovlaštena osoba tužitelja pred Ministarstvom unutarnjih poslova Slovačke Republike, Općinskim ravnateljstvom policijskog zbora u Bratislavi II podnosi kaznenu prijavu protiv Nenada Trivunovića, vl. obrta "Ogi", tvrtke Servo d.o.o. iz Uglješa i tvrtke Pro Libero d.o.o. iz Josipovca, zbog postojanja osnovane sumnje u

počinjenju posebno teškog zločina krađe prema čl. 212. st. 1. Kaznenog zakona Slovačke Republike.

11. Isto tako, ovlaštena osoba tužitelja podnijela je kaznenu prijavu u Republici Hrvatskoj i to Uredu za suzbijanja korupcije i organiziranog kriminala, protiv tuženika Nenada Trivunovića, vl. "Ogi" obrta, tvrtke Servo d.o.o. iz Uglješa i tvrtke Pro Libero d.o.o. iz Josipovca, i to Uredu za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminala.

12. Sukladno članku 331. Uredbe za provedbu carinskog zakona, otpremna carinarnica prihvaća i evidentira deklaraciju za postupak provoza te određuje rok do kojega roba mora stići u odredišnu carinarnicu. Ukoliko otpremna carinarnica ne primi dokaz o završetku proвозnog postupka u roku od 8 dana od dana prihvata proвозne deklaracije, pokrenut će postupak s namjerom prikupljanja podataka potrebnih za završetak postupak i s namjerom utvrđivanja da li je nastao carinski dug te utvrđivanja dužnika.

13. S tim u vezi tužitelj je zaprimio obavijesti Min. financija, Središnjeg ureda carinske uprave od 11. prosinca 2019., Klasa: 470-01/19-07/1508, Ur. broj: 513-02-1235/2-19-15, te Klasa: 470-01/19-07/1510, Ur. broj: 513-02-1235/02-19-15 kojima je obaviješten da proвозni postupak Unije u kojem isti nastupa kao jamac, za proвозne deklaracije nije zaključen, te će se tužitelju, kao glavnom obvezniku obračunati carinski dug. Obavijest u odnosu na prijevoznu deklaraciju u odnosu na tuženika T1 MRN19 HR070378T0051258 tužitelj je dostavio uz tužbu.

14. Temeljem odredbe članka 79 Uredbe broj 952/2013 od 9. listopada 2019. o Carinskom zakonu unije (Službeni list EU L269) za robu koja podliježe uvoznoj carini, uvozni carinski dug nastaje uslijed neispunjenja jedne od obveza utvrđenih carinskim zakonodavstvom, u ovom slučaju carinski dug nastaje ukoliko prijevoznik ovdje tuženik ne preveze robu unesenu u carinsko područje Unije bez odlaganja u carinski ured koji je odredilo carinsko tijelo ili robu ne preveze putem koji je odredilo carinsko tijelo i u skladu s njegovim uputama.

15. Kako je prijevoznik (vozač) dispozicijom za prijevozni postupak prihvatio obvezu u propisanom razdoblju odredišnom carinskom uredu podnijeti netaknutu robu s proвозnom deklaracijom, a da otpremna carinarnica nije primila dokaz o završetku proвозnog postupka u roku od 8 dana od dana prihvata proвозne deklaracije, šteta je za tužitelja kao jamca za uredno ispunjenje uredno preuzete obveze prijevoznika nesporno nastala dana 5. listopada 2019.

16. Dodaje da je tužitelj kao nalogoprimac pretrpio štetu u obavljanju naloga koji mu je kao nalogodavac dao ovdje tuženik.

17. U odgovoru na tužbu tuženik osporava činjenice i pravne navode tužbe te poriče osnovanost tužbe i tužbenog zahtjeva navodeći kako je sve činio na temelju naloga pošiljatelja.

18. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u dokumentaciju u spisu koju čine: popis ovlaštenih otpremnika na graničnim prijelazima (list spisa 24-26), obveza jamca – zajedničko osiguranje br. 19011260002 Raiffeisebank (list spisa 27-30),

službena zabilježba MUP PU Osječko-baranjska, Sektor kriminalističke policije, Služba gospodarskog kriminaliteta i korupcije od 17. veljače 2019. o obavljenom razgovoru s Draganom Gavrićem vozačem ovdje tuženika (list spisa 41-42), prateća proвозna sigurnosna isprava za prijevoznika, ovdje tuženika i obavijest uz prijevoznu deklaraciju br. T1 MRN19 HR070378T0051258 (list spisa 43-47), dispozicija za prijevozni postupak T1/T2 za prijevoznika, ovdje tuženika, a vozača Dragana Gavrića od 28. rujna 2019. (list spisa 48), račun br. 1770/05/07 od 28. rujna 2019. za obavljenу uslugu carinskog posredovanja pri prijevozu (list spisa 49), prijevod kaznene prijave Drugom osnovnom javnom tužiteljstvu u Beogradu (list spisa 61-72), prijevod potvrde o podnesenoj kaznenoj prijavi Ministarstvu unutarnjih poslova Slovačke Republike (list spisa 73-74), kaznena prijava Uredu za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta Državnog odvjetništva Republike Hrvatske od 22. listopada 2019. (list spisa 75-77), obavijest o nezaključenom postupku prijevoza Unije Ministarstvu financija, Carinskoj upravi, Središnjem uredu, Sektoru za carinski sustav, Službi za provoz, granične procedure, potrage i zaključenje postupaka i robe koje su predmet zabrana i ograničenja, Odjelu za potrage i zaključenje postupaka od 11. prosinca 2019. (list spisa 78-80), rješenje Općinskog državnog odvjetništva u Osijeku posl. broj KIS-DO-187/2020-01 od 19. studenoga 2020. da će se provesti istraga po prethodno podnesenoj kaznenoj prijavi ovdje tužitelja (list spisa 213-219), saslušanje svjedoka Momira Predojevića i Dragana Gavrića danih na ročištu održanom 11. studenoga 2021. (list spisa 275- 279).

19. Nakon savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, te u skladu s odredbom čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22 i 114/22, dalje: ZPP) te imajući u vidu pravila o teretu dokazivanja, sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan.

20. Naime, u ovoj pravnoj stvari predmet spora je zahtjev tužitelja za isplatom iznosa od 27.743,66 EUR / 209.034,64 kn, s pripadajućom zateznom kamatom na ime naknade štete koju je tužitelj kao nalogoprimac pretrpio u obavljanju naloga koji mu je nalogodavac kao tuženik.

21. Nadalje nesporno je da je prilikom sastavljanja prijave za uvoz i provoz robe identitet robe utvrđen na temelju računa i CMR-a a koje je je vozač tuženika uredno priložio te da je identitet vozača utvrđen uvidom u osobnu dokumentaciju, da je tužitelj zahtjevu tuženika udovoljio te izdao carinsku deklaraciju (MRN), a kojom prilikom je vozač tuženika potpisao dispoziciju za prijevozni postupak (T1/T2) i stoga preuzeo obvezu da će na odredišnoj carinarnici (Nickelsdorf) razdužiti MR i to vozač tuženika Dragan Gavrić koji je dispozicijom za proвозni postupak (T1/T2) od dana 28. rujna 2019. preuzeo obvezu da će na odredišnoj carinarnici Nickelsdorf razdužiti predmetni MRN19 HRO70378T0051258.

22. Također je nesporno da je tužitelj za ovdje tuženika platio po rješenju Carinske uprave središnjeg ureda platio 27. travnja 2020. carinski dug u iznosu od 27.743,66 EUR / 209.034,64 kn, iznos koji potražuje u ovom postupku po osnovi naknade štete.

23. Uvidom u popis ovlaštenih otpremnika na graničnom prijelazu sud je utvrdio da je ovdje tužitelj ovlašteni otpremnik na graničnom prijelazu Batina.

24. Uvidom u provoznu sigurnosnu ispravu za prijevoznika – tuženika i obavijest uz prijevoznu dokumentaciju i dispozicija za prijevozni postupak za prijevoznika, sud je nedvojbeno utvrdio da je uslugu prijevoza robe u iznosu koji predstavlja visinu postavljenog tužbenog zahtjeva upravo izvršila tvrtka tuženika, a da je vozač Dragan Gavrić za prijevoznika ovdje tuženika izvršio uslugu prijevoza bakrenih cijevi u kolutovima. Budući je dispoziciju za provozni postupak osobno potpisao vozač, a prilikom njegovog saslušanja na ročištu isti ukazuje na činjenicu da je upravo to on vlastoručno potpisao.

25. Iz iskaza saslušanog svjedoka Dragana Gavrića, proizlazi da je poznavao Nenada Trivunovića, vl. obrta "Ogi" budući su susjedi i pomagali su jedan drugome. Nadalje ističe da je uskočio za prijevoz robe iz Majdanpeka jer je Nenad Trivunović uzeo dva naloga u Majdanpeku pa nije mogao sam isto preuzeti. nadalje ističe da nije imao dozvolu za međunarodni prijevoz, ali mu je supruga Nenada Trivunovića Bojana Trivunović donijela dozvolu i objasnila što treba u tom prijevozu odraditi. Već tada su mu rekli da roba ide u Francusku ali da on tamo neće robu isporučiti već će je istovariti u Češkoj ili Slovačkoj i da će mu naknadno to javiti jer Dragan Gavrić nije htio voziti robu u Francusku. Naime, rekao mu je Nenad Trivunović da je nalog otvoren za Francusku ali da roba ide ili za Slovačku ili Češku što je uobičajena procedura i da će mu naknadno javiti. Roba je natovario u Majdanpeku te preuzeo račun i međunarodni tovarni list koji je i potpisao (a koji list se nalazi na str. 47 spisa) te je krenuo i na putu ga je Nenad Trivunović nazvao i rekao mu da ide kod otpremnika Schenker na Batinu, na što ga je on upitao koji je razlog za to a on je rekao da je to bliže. Odgovorio mu je da ode na Batinu i da se javi u Schenker. Javio se otpremniku Schenker, te predao dokumente i dobio druge dokumente i otišao kući jer je to bila subota. Na put je krenuo u ponedjeljak. Tijekom puta u Mađarskoj ga je stopirao Nenad Trivunović i čekao sam uputu na koju će adresu odvesti robu. To mu je javio putem e-maila i SMS porukom. Na navedenu je adresu otišao i tamo se pojavio jedan gospodin koji je uzeo dokumente radi carinjenja, no međutim za sat vremena pojavio se Nenad Trivunović s jednom gospođom, Branislavom. Robu su istovarili te mu je predao dokumente na kojima je stajao žig Grapos Sombor. Pitao ga je ne bi li trebao imati žig mjesta Turen gdje je izvršen istovar robe, na što je Nenad Trivunović rekao da je sve u redu i da je riječ o najmu. Nadalje ističe da je prijevoz obavio zajedno sa tvrtkom Prolibero i ja i da je sve e-mailove primao Prolibero, te da su zajedno obavili prijevoz s obzirom da je on u poslovnom odnosu sa tvrtkom Pro Liberom i njemu je i ispostavio račun jer su vršili određene prijeboje za ranije odrađene poslove, a tvrtka Pro Libero je ispostavio račun Nenadu Trivunoviću i za moj i za njegov prijevoz. Nije bio kontaktu ni sa kim osim što je primao naloge od Nenada Trivunovića, te je po istima postupao. Kada se vratio s prijevoza zvali su ga iz Srbije i pitali gdje je istovario robu a on je rekao u Turenu. Poslije toga je bio pozvan od strane Schenkera na razgovor na koji je i otišao, te im je rekao gdje je robu istovario i po čijem nalogu. Napominje da je kada je došao u Schenker na Batini da su ga čekali dokumenti te nije morao plaćati nikakvu naknadu već je samo preuzeo dokumente jer su oni znali da dolazi pa su dokumenti bili spremni.

26. Na pitanje pun. tužitelja zašto je potpisao nalog kod Schenkera na Batini za robu koja ide u Francusku a unaprijed je znao da će je istovariti u Slovačkoj ili Češkoj, izjavio je da je to učinio zbog toga što mu je tako rekao nalogodavac Nenad Trivunović, a on je postupio po nalogu nalogodavca a u konkretnom slučaju je to bio OGI transport, Nenad Trivunović.

27. Na pitanje pun. Nenada Trivunovića, vl. obrta "Ogi" tko ga je angažirao odgovara da mu je nalog dao OGI transport, Nenad Trivunović, a ne Grapos Sombor i da ga je u Majdanpeku najavio sa svim potrebnim podacima za utovar OGI transport, te da nije ni znao za Grapos. Ističe kako je za Grapos saznao tek u Turenu kada je dobio dokumentaciju od Trivunovića na kojemu je stajao žig Graposa te mu je Trivunović objasnio da je Grapos u najmu i da je isporuka izvršena na mjesto gdje je i trebalo, a kada je pitao zašto ne u Turenu, odgovorio je zbog toga najma.

28. Na upit punomoćnika Servo d.o.o., ovdje tuženika, tko mu je dao nalog odgovara OGI transport odnosno Nenad Trivunović mu je dao sve naloge i upute i s njim je kontaktirao putem SMS poruka i e-maila. Isto ističe kako je u praksi gotovo u 80 % slučajeva da se promijeni adresa istovara robe i da tu promjenu isključivo radi nalogodavac. Kada dobije nalog te po potrebi angažira nekoga drugoga taj drugi radi isključivo po njegovim uputama. Ističe kako je dobio dozvolu za međunarodni transport jer te poslove nije ranije radio na način da mu je osobno tu dozvolu donijela Bojana Trivunović kako bi mogao odraditi konkretan prijevoz.

29. Iz iskaza saslušanog svjedoka Momira Predojevića koji je bio zaposlen kod tuženika Nenada Trivunovića, vl. obrta "Ogi" transport, na radnom mjestu vozača ističe da je kao vozač bio zaposlen kod Nenada Trivunovića, vl. obrt "Ogi" i po njegovom je nalogu otišao natovariti bakrene cijevi u Bor, te je tamo i potpisao međunarodni tovarni list koji se nalazi na st. 38 sudskog spisa. Poslije utovara otišao je na carinu a koliko se mogao sjetiti misli da je to bilo u pitanju kućna carina. U pravilu je postupao tako da mu je vlasnik naložio kuda treba odvesti i gdje treba predati robu te dobije i određenu dokumentaciju za to, s time da je nekada otišao bez dokumenata jer mu je poslodavac rekao da može otići i bez toga odnosno njemu nije poznato kakav je dogovor bio između obrta OGI i stranke za koju je robu prevezio. Nadalje ističe da uobičajena praksa da u tijeku prijevoza dobije informaciju da se roba vozi na drugo mjesto. Uvidom u međunarodni tovarni list na str. 36 spisa iskazuje kako je potpisao predloženi mu tovarni list. Napominje da se često u njegovom poslu događa da tijekom prijevoza pa čak i prilikom utovara dobije nalog a da se ne kaže mjesto gdje će se roba istovariti ili se kaže sasvim drugo mjesto jer je poslodavac izjavio odnosno naveo da stranka ne želi reći gdje je roba jer je već roba u međuvremenu otkupljena. Često se znalo dogoditi da se na graničnom prijelazu kod otpremnika nalazi neka druga dokumentacija sa sasvim drugim odredištem istovara. Tako se često događa da prijevoznik niti ne zna mjesto gdje će se roba dostaviti. U pravilu kad istovari robu na odredište dobije žig na teretnom listu da je roba istovarena a desi se da i ne dobije taj žig jer ga gazda nazove i kaže da je sve u redu. Procedura je takva da kad se roba natovari odlazi se na određeni carinski prijelaz i određenom špediteru i tamo donese tovarni list i račun, gdje ujedno i zatraži da mu se napravi carinska dokumentacija koja se plaća špediteru, a nekada ju plaća u gotovini a nekada je već ranije dogovorena sa njegovim koji plaća troškove špeditera ili to plaća pošiljatelj robe. Posebno ističe da je nebrojeno puta otišao na

drugu adresu radi carinjenja a ne na onu koja stoji u dokumentu a sve to po nalogu njegovog poslodavca, odnosno gazde koji ga upućuje na tu drugu adresu.

30. Na pitanje pun. tužitelja uvidom u list na stranici spisa broj 37 je li to potpis svjedoka isti odgovara da je njegov potpis.

31. Na pitanje pun. tužitelja je li dobio suglasnost od Schenkera odnosno nalog da odredišnu carinarnicu zamijeni drugom konkretno u Slovačkoj, odgovara kako nikada u svom radnom stažu nije dobio poziv ili nalog špeditera nego isključivo naredbe i naloge dobiva od svoga gazde za kojega radi i obavlja poslove.

32. Na upit tužitelja tko mu je dao nalog da robu istovari u Slovačkoj navodi da je sve radi po uputama svoga gazde Nenada Trivunovića i Bojane Trivunović.

33. Na pitanje pun. Nenada Trivunovića, vl. obrta "Ogi", koliko je dugo vozač kamiona rekao je da od 2003. radi kao vozač kamiona.

34. Na pitanje punomoćnika, ovdje tuženika, tko je davao naloge za promjenu adrese isporuke, svjedok odgovara da se konkretne situacije ne sjeća jer je imao na stotine utovara cijevi u Majdanpeku, ali sve naloge koje je dobivao došli su od strane gazde Nenada i Bojane Trivunović.

35. Na upit punomoćnika Servo d.o.o., ovdje tuženika, na koji je način komunicirao sa gazdom, svjedok odgovara da se u pravilu vršilo putem mobitela i SMS porukama.

36. Na pitanje pun. tužitelja koliko je dugo radio za Nenada Trivunovića odgovara kako je radio više godina, ali ne može se sjetiti koji je to točno period bio.

37. Iz iskaza saslušanog svjedoka Gorana Zatka proizlazi da je on bio direktor i vlasnik društva Pro Libero koje društvo nije imalo imovine, osim jednog novog automobila u leasingu kojega je Pro Libero samo koristio. Što se tiče konkretnog slučaja, Dragan Gavrić iz društva Servo d.o.o. mu je dugogodišnji partner i suradnik, te kako mu je Dragan Gavrić rekao kako postoji potreba za prijevozom jer je njega već angažirao Nenad Trivunović za prijevoz. Svi oni su iz Osijeka i okolice i međusobno se poznaju jer se bave istim poslom, U tom trenutku kada je Dragan Gavrić rekao da postoji potreba za prijevozom nisu znali šta je predmet prijevoza već su samo znali relaciju i cijenu prijevoza. Cijevi su se vozile iz Majdanpeka do mjesta u Čehoslovačkoj. Draganu Gavriću je u tom trenutku trebalo jedno vozilo za prijevoz. Putem e-maila su dobili naloge za utovar, relaciju i cijenu od tvrtke u vlasništvu Trivunovića. Otišli su u Majdanpek na utovar, izvršili utovar i dobili popratnu dokumentaciju, CMR, otpremnicu i specifikaciju robe natovarene na vozilo. Potpisali su i čekirali dokumentaciju pečatom firme koja je obavljala prijevoz, odnosno Pro Libero d.o.o. U popratnoj dokumentaciji je pisalo da istovar trebao izvršiti Londonu u Engleskoj. Poslije utovara robe uslijedi je vikend i nakon toga su krenuli na put, zajedno sa gosp. Galićem koji je vozio svoj kamion. Kada je izašao iz Srbije i ušao na teritorij Hrvatske, tijekom putovanja zaprimio je e-mail i telefonski poziv od Nenada Trivunovića da se mijenja lokacija istovara, odnosno da roba ne ide u Englesku nego u Slovačku. Postupio je po tom e-mailu i nalogu Nenada Trivunovića i robu istovario

na mjestu koje je Nenad Trivunović naveo u e-mailu. Napominje kako je dolaskom na Hrvatsku granicu popratnu dokumentaciju odnio na ovjeru kod Schenker d.o.o. Provjeravali su specifikaciju da li količina i vrsta robe odgovara specifikaciji odnosno otpremnici koju je potpisao jer je riječ o malo vrednijoj robi. Račun za prijevoz robe

dostavio je jednoj od tvrtki u vlasništvu Trivunovića i taj račun nije plaćen. Ističe kako ga je za ovaj prijevoz angažirao gosp. Gavrić koji nije imao dovoljno vozila za prijevoz pa je angažirao i njegovo vozilo, te mu rekao da račun ispostavim tvrtki u vlasništvu Trivunovića jer je posao odrađen za Trivunovića. Prilikom predaje robe, odnosno istovara, ovjerio je dokumentaciju od strane primatelja, te jedan primjerak zadržao za sebe. Prilikom istovara robe u Slovačkoj gosp. Nenad Trivunović se pojavio naknadno kada je već teret bio istovaren. Tom prilikom je razgovarao s Nenadom Trivunovićem o utovaru druge robe kako se ne bi vraćao prazan u Hrvatsku, a glede robe koju su upravo prevezli i istovarili nisu razgovarali.

38. Na pitanje pun. tužitelja je li utužio Nenada Trivunovića zbog neplaćanja računa za izvršeni prijevoza izjasnio se da nije jer čeka da završi ovaj postupak pa će tražiti i naknadu štete.

39. Na pitanje pun. tužitelja je li od Schenkera zaprimio kakav nalog glede promjene istovara robe, rekao je da nije jer da tijekom prijevoza nije kontaktirao odnosno komunicirao sa Schenkerom jer je on bio podkooperant glede prijevoza.

40. Na pitanje pun. Servo d.o.o., ovdje tuženika, da li mu je poznato tko je angažirao Nenada Trivunovića odgovorio je da mu nije poznato.

41. Na pitanje pun. Servo d.o.o., ovdje tuženika, koliko je uobičajeno da se tijekom prijevoza mijenja adresa odnosno mjesto istovara, odgovorio je oko 20 % u prosjeku, istovar je bio u tvrtki AM Metal u mjestu na T u Slovačkoj.

42. Na pitanje pun. Servo d.o.o., ovdje tuženika, tko je gosp. Gavriću dao i donio dozvolu za međunarodni prijevoz odgovorio je da je to bila supruga Nenada Trivunovića koja je došla njihovim automobilom.

43. Sud nije poklonio vjeru iskazu svjedoka Dragana Gavrića jer je isti kontradiktoran sa dokumentacijom u spisu. Naime iz dokumentacije u spisu proizlazi da je uslugu prijevoza bakrenih cijevi u iznosu koji predstavlja visinu tužbenog zahtjeva upravo obavila tvrtka tuženika u kojoj je upravo Dragan Gavrić zaposlen jer je isti navedenu dokumentaciju (dispoziciju za provozni postupak) isti potpisao vlastoručno, a koju činjenicu potvrđuje i u svom iskazu.

44. Slijedom iznesenoga sud je stava da je tužbeni zahtjev s osnove naknade štete osnovan budući su ispunjene pretpostavke za odgovornost za nastalu štetu budući:

- se štetna radnja tuženika sastoji u tome što je kao prijevoznik u međunarodnom prijevozu dali tužitelju nalog za izvršenje određenih radnji u svrhu organiziranja provoza robe i stavljanje u carinski postupak do određene carinarnice (Nickelsdorf) čime je tužitelj postao jamac za carinski dug, te se obvezao prijavljenu robu razdužiti na određenoj carinarnici ali to nije učinjeno,

- protupravnost štetne radnje oglada se u činjenici ne postupanja prema obvezi koja je preuzeta dispozicijom za provozni postupak da robu prevezu do određene carinarnice Nickelsdorf, čime je na strani tužitelja kao jamca nastala obveza naknade carinskog duga,

- šteta je prouzročena tužitelja jer je on upravo kao jamac platio carinski dug i to u visini određenoj po carinskoj upravi,

- uzročna veza između nezakonitog izuzimanja robe iz carinskog postupka i štete koju potražuje tužitelja očita je iz rješenja carinske uprave od 16. travnja 2020.

45. Prema odredbi članka 217. Zakona o obveznim odnosima tko za drugog učini kakav izdatak ili nešto drugo što je ovaj po zakonu imao učiniti, ima pravo zahtijevati naknadu od njega. Prema tome budući je tuženik prema odredbi čl. 106. st. 2 Carinskog zakona kao primatelj robe od tužitelja znao da je roba u provoznom postupku, tuženik je odgovoran za predaju robe određenoj carinarnici.

46. Kako je u ovom slučaju tužitelj kao glavni obveznik ispunio svoju obvezu tj. platio carinski dug koji predstavlja visinu postavljenog tužbenog zahtjeva a koja obveza je nastala zbog protupravnog postupanja vozača tuženika, koji je u ime tuženika obavljao prijevoz robe i bio nalogodavatelj tužitelju, to je u ovom slučaju tuženik dužan platiti tužitelju na ime naknade štete sukladno odredbi čl. 760. Zakona o obveznim odnosima, a u vezi s odredbom čl. 154. st. 1. Zakona o obveznim odnosima, te u vezi s odredom čl. 106. st. 2. Carinskog zakona.

47. Slijedom navedenog valjalo je odlučiti kao u izreci presude.

48. Odluku o naknadi parničnih troškova sud je donio primjenom odredbe čl. 151., čl. 154. st. 1., čl. 155. i čl. 164. st. 1. i st. 4. Zakona o parničnom postupku, a visina istih odmjeren je prema odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" br. 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 37/22 i 126/22 u daljnjem tekstu OT) i uredbe o tarifi sudskih pristojbi ("Narodne novine" br. 53/19 i 92/21).

49. Sud je tužitelju priznao trošak parničnog postupka u ukupnom iznosu od 33.707,06 EUR / 253.965,84 kn odnosno tužitelju je priznat trošak sastava tužbe u iznosu od 833 boda, sastav podneska od 24. siječnja 2022., 23. lipnja 2020. za svaki ponaosob 50 bodova, sastav podneska od 19. listopada 2020., 9. prosinca 2020., 29. listopada 2021. i 25. svibnja 2023. za svakog ponaosob 833 boda, pristup na ročištu održanog dana 27. listopada 2020., 25. svibnja 2021., 28. rujna 2021., 11. studenoga 2021., 25. siječnja 2022., 2. lipnja 2022., 13. rujna 2022., 24. studenoga 2022. i 12. lipnja 2023. za svaki ponaosob 833 boda, što ukupno čini 13.011,05 bodova odnosno 25.902,00 EUR / 195.165,75 kn, uvećano za pripadajući PDV u iznosu od 6.476,00 EUR / 48.793,26 kn, stoga je ukupno iznosi 33.707,06 EUR / 253.965,84 kn.

50. Tužitelju nije priznat pristup na ročište za objavu presude održanog dana 20. srpnja 2023. u iznosu od 124,41 EUR / 937,50 kn

51. Cijeneći koji su troškovi bili nužno potrebni za vođenje ovog spora sud je zahtjev tužitelja za naknadu parničnih troškova u iznosu od 124,41 EUR / 937,50 kn odbio kao neosnovan.

U Osijeku, 20. srpnja 2023.

S u d a c
Jadranka Pajur Vranješ

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može uložiti žalbu Visokom trgovačkom sudu RH u Zagrebu u roku 15 dana putem ovog suda.

Broj zapisa: **9-3085a-948b8**

Kontrolni broj: **00601-1d51b-45c75**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=JADRANKA PAJUR VRANJEŠ, L=OSIJEK, O=TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Osijeku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.